Divendres 29 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,54-59): En aquell temps, Jesús deia també a la multitud: «Quan veieu que ve un núvol de ponent, dieu de seguida: "Ve pluja", i succeeix així. I quan bufa el migjorn, dieu: "Farà calor", i en fa. Hipòcrites, sabeu interpretar l'aspecte de la terra i del cel, però el temps present, ¿com és que no el sabeu interpretar? I ¿com és que per vosaltres mateixos no discerniu el que és just?

I quan vas amb el teu adversari al magistrat, pel camí procura arribar a un acord amb ell, no sigui que et porti al jutge, i el jutge et passi a l'agutzil, i l'agutzil et fiqui a la presó. Et dic: no en sortiràs fins que no hagis retornat l'últim cèntim».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El temps present, ¿com és que no el sabeu interpretar? I ¿com és que per vosaltres mateixos no discerniu el que és just?»

Mn. Frederic RÀFOLS i Vidal
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens fa alçar el cap i mirar el cel. Aquest matí, després de tres dies de pluja persistent, el cel ha aparegut clar i lluminós en un dels dies més esplèndids d'aquesta tardor. Hi anem entenent en els canvis de temps, més quan els meteoròlegs són com de la família. En canvi, ens costa més entendre en quin temps estem o vivim: «Sabeu interpretar l'aspecte de la terra i del cel, però el temps present, ¿com és que no el sabeu interpretar?» (Lc 12,56). Molts dels qui escoltaven Jesús van deixar escapar una ocasió única en la història de tota la Humanitat. No van veure en Jesús el Fill de Déu. No van copsar el temps, l'hora de la salvació.

El Concili Vaticà II, en la Constitució Gaudium et spes (n. 4), actualitza l'Evangeli d'avui: «És un deure permanent de l'Església escrutar a fons els signes del temps present i d'interpretar-los a la llum de l'Evangeli (...). Per tant, cal que coneguem i comprenguem el món en què vivim, les seves esperances, les seves aspiracions i el caire dramàtic que sovint el caracteritza».

Quan fem història no costa massa assenyalar les ocasions perdudes a l'Església per no haver descobert quin moment s'estava vivint. Però, Senyor: ¿quines ocasions potser estem perdent ara per no descobrir els signes dels temps o, el que és igual, per no viure i il·luminar la problemàtica d'ara amb la llum de

l'Evangeli? «I ¿com és que per vosaltres mateixos no discerniu el que és just?» (Lc 12,57), ens torna a recordar avui Jesús.

No vivim en un món de maldat, encara que també n'hi ha i força. Déu no ha abandonat el seu món. Com recordava sant Joan de la Creu, habitem una terra que va trepitjar el mateix Déu i la va omplir de formosor. La beata Teresa de Calcuta ha copsat els signes del temps, i el temps, el nostre temps, ha entès la beata Teresa de Calcuta. Que ella ens estimuli. No deixem de mirar enlaire sense perdre de vista la terra.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Una oració intensa, no aparta del compromís en la història: obrint el cor a l'amor de Déu, l'obre també a l'amor dels germans, i ens fa capaços de construir la història segons el designi de Déu» (Sant Joan Pau II)

- «Hem de caminar ferms en la fe en Crist, ferms en la veritat de l'Evangeli; però la nostra actitud ha de moure's contínuament d'acord amb els signes dels temps» (Francesc)

- «(...) Cada persona humana, creada a imatge de Déu, té el dret natural de ser reconeguda com un ésser lliure i responsable. Tothom té envers l'altre aquest deure del respecte (...), sobretot en matèria de moral i de religió (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.738)